

GASTON SCHUL DOUANE-EXPEDITEUR

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2005. december 6.*

A C-461/03. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) a Bírósághoz 2003. november 4-én érkezett, 2003. október 24-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Gaston Schul Douane-expediteur BV**

és

a **Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas és J. Malenovský tanácselnökök, N. Colneric (előadó), S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, G. Arestis, A. Borg Barthet és M. Ilešič bírák,

* Az eljárás nyelve: holland.

főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a holland kormány képviseletében H. G. Sevenster és N. A. J. Bel, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében T. van Rijn és M. van Beek, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának 2005. június 30-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 234. cikk értelmezésére, valamint a cukorágazatban a melasztól eltérő termékek behozatalára vonatkozó részletes végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 1995. június 23-i 1423/95/EK bizottsági rendelet (HL L 141., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 17. kötet, 388. o.) 4. cikke (1) és (2) bekezdése érvényességének elbírálására irányul.

2 A kérelmet a Gaston Schul Douane-expediteur BV (a továbbiakban: Gaston Schul) és a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (a továbbiakban: mezőgazdasági minisztérium) között a nádcukor-behozatal tárgyában folyamatban lévő eljárásban nyújtotta be az előterjesztő bíróság.

Jogi háttér

3 Az EK 234. cikk szerint:

„A Bíróság hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

- a) e szerződés értelmezése;
- b) a közösségi intézmények és az EKB jogi aktusainak érvényessége és értelmezése;
- c) a Tanács jogi aktusa által létrehozott szervek alapokmányának értelmezése, ha az alapokmány így rendelkezik.

Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti a Bíróságot, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles a Bírósághoz fordulni.”

- 4 A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozat (HL L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) 1. cikke (1) bekezdésének első franciabekezdésével jóváhagyott, a Kereskedelmi Világszervezetet (a továbbiakban: WTO) létrehozó egyezmény 1. A. mellékletében szereplő, a mezőgazdaságról szóló megállapodás 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az 1994. évi GATT II. cikke (1) bekezdésének b) pontja ellenére bármely tag hivatkozhat az alábbiakban szereplő (4) és (5) bekezdésben foglalt rendelkezésekre [...], ha:

a) [...]

- b) az adott termék CIF-paritáson számított és nemzeti pénznemben kifejezett ára, amelyen belép az engedményt nyújtó [WTO-]tag vámterületére, egy olyan küszöbár szintje alá süllyed, amely egyenlő az érintett termék 1986–1988. évi átlagos referenciaárával.

[...]

(5) Az (1) bekezdés b) pontja értelmében kivetett pótvám a következő módon állapítható meg:

[...]"

5 A többoldalú kereskedelmi tárgyalások uruguayi fordulója során megkötött megállapodások végrehajtásához a mezőgazdasági ágazatban szükséges kiigazításokról és átmeneti intézkedésekről szóló, 1994. december 22-i 3290/94/EK tanácsi rendelettel (HL L 349., 105. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 432. o.) módosított, a cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 1981. június 30-i 1785/81/EGK tanácsi rendelet (HL L 177., 4. o., a továbbiakban: alaprendelet) 15. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy „[a] kiegészítő behozatali vámok kirovásánál figyelembe veendő importárakat a szóban forgó szállítmány CIF-importárai alapján kell meghatározni”, és hogy „[a] CIF-importárakat e célból ellenőrizni kell a termék reprezentatív világgpiaci árai vagy a terméknek a Közösség importpiacán irányadó árai alapján”.

6 Az Európai Közösségek Bizottsága az alaprendelet részletes végrehajtási szabályainak megállapítása végett megalkotta az 1423/95 rendeletet. Az 1423/95 rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A (2) bekezdésben említett kérelem hiányában, illetve ha az adott szállítmány (2) bekezdésben említett CIF-importára alacsonyabb, mint a Bizottság által rögzített megfelelő reprezentatív ár, a kiegészítő vám kivetésénél az 1. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett reprezentatív árat kell a szóban forgó szállítmány CIF-importáraként figyelembe venni.

(2) Ha az adott szállítmány CIF-importára magasabb, mint az 1. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett vonatkozó reprezentatív ár, akkor az importőr, az importáló tagállam illetékes hatóságához az importnyilatkozat elfogadásakor benyújtott kérelem alapján a kiegészítő vám megállapítása céljából alkalmazhatja a szóban forgó fehércukor vagy nyerscukor szállítmány a 793/72/EGK rendelet 1. cikkében, illetve a 431/68/EGK rendelet 1. cikkében meghatározott szabványminőségre átszámított CIF-importárát, vagy adott esetben az 1702 90 99 KN-kód alá tartozó termék esetében az ezzel egyenértékű árat.

Az adott szállítmány CIF-importárát a 784/68/EGK rendelet 5. cikkének megfelelő rendelkezései szerinti kiigazítással kell átszámítani a szabványminőségű cukor árára.

Ilyen esetben a szóban forgó szállítmány CIF-importárát kell alkalmazni a kiegészítő vám megállapítása céljából, feltéve, hogy az érdekelt fél a behozatali nyilatkozat elfogadásától számított harminc napon belül legalább az alábbi igazolásokat benyújtja az importáló tagállam illetékes hatóságához:

- az adásvételi szerződést vagy azzal egyenértékű igazolást,

- a biztosítási szerződést,

- a számlát,

- a fuvarozási szerződést (adott esetben),

- a származási bizonyítványt,

- tengeri szállítás esetén a hajóraklevelet.

A szóban forgó tagállam a kérelem alátámasztásához további információt és más iratok benyújtását is kérheti. A kérelem benyújtásának időpontjától kezdve a szóban forgó kiegészítő vámnak a Bizottság által rögzített értékét kell alkalmazni.

Azonban a szóban forgó, Bizottság által rögzített kiegészítő vám és a szóban forgó szállítmány CIF-importára alapján megállapított kiegészítő vám közötti különbség, az érdekelt fél kérelmére a 2454/93/EGK bizottsági rendelet 248. cikke szerinti biztosíték utóbbi által történő letétbe helyezésével jár.

Amint az importáló tagállam illetékes hatósága az érdekelt fél által benyújtott igazolások alapján elfogadja a kérelmet, a biztosítékot fel kell szabadítani.

Az importáló tagállam illetékes hatósága elutasítja a kérelmet, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a benyújtott igazolások azt nem indokolják.

Ha a hatóság elutasítja a kérelmet, a biztosíték elvész.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 7 1998. május 6-án a Gaston Schul behozatali nyilatkozatot tett 20 000 kg Brazíliából származó nádcukorra, 31 916 NLG CIF-áron. A megfizetendő behozatali vám – a vámhatóság 1998. május 13-án „ellenőrzés módosítás nélkül elvégezve” megjegyzéssel történt közlése szerint – 20 983,70 NLG volt. 1998. augusztus 4-én Roosendaal körzet adó- és vámhivatalának felügyelője a mezőgazdasági minisztérium nevében eljárva a Gaston Schul részére vámkivetésről szóló határozatot bocsátott ki, amelyben felhívta 4 968,30 NLG összeg megfizetésére „mezőgazdasági járulék” címén. E járulék kiszámítása a következőképpen történt: 20 000 kg szorozva 24,841182 NLG-vel (11,11 ECU) behozatali vámpótlék címén, majd osztva 100 kg-mal. Ezen vámkivetésről szóló határozat elleni eredménytelen panaszát követően a Gaston Schul keresetet indított a kérdéseket előterjesztő bíróság előtt.
- 8 A kérdéseket előterjesztő bíróság megállapítja először is, hogy az alaprendeletnek a cukorágazatban a pótvámok rendszerét megállapító 15. cikke azonos a 3290/94 rendelettel módosított, a baromfihús piacának közös szervezéséről szóló, 1975. október 29-i 2777/75/EGK tanácsi rendelet (HL L 282., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 2. kötet, 138. o.) 5. cikkével, és e két rendelkezést jelenlegi változatukban ugyanazon a napon fogadták el.
- 9 A baromfihús és a tojás említett ágazata vonatkozásában a Bíróság a C-317/99. sz., Kloosterboer Rotterdam ügyben 2001. december 13-án hozott ítéletében (EBHT 2001., I-9863. o.) a baromfihús- és tojáságazatra, valamint a tojásalbuminra vonatkozó kiegészítőimportvám-rendszer végrehajtására és a kiegészítő importvám megállapítására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, valamint a 163/67/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1995. június 28-i 1484/95/EK

bizottsági rendelet (HL L 145., 47. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 17. kötet, 437. o.) 3. cikkének (1) és (3) bekezdését érvénytelennek nyilvánította abban a részében, amelyben az úgy rendelkezik, hogy az ott előírt vámpótlék elvileg az 1484/95 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének megfelelő reprezentatív ár alapján kerül megállapításra, és hogy ezt a vámpótléket csak akkor állapítják meg az érintett szállítmány CIF-importára alapján, ha azt az importőr kéri. Ezen ítélet szerint a Bizottság túllépte végrehajtási jogkörét.

- 10 A kérdéseket előterjesztő bíróság úgy ítéli meg, hogy az említett rendelet 3. cikkének a Bíróság által érvénytelennek nyilvánított (1) és (3) bekezdése a Bíróság által figyelembe vett szempontok tekintetében megegyezik az 1423/95 rendelet 4. cikke (1) és (2) bekezdésének rendelkezéseivel. Mindkét esetben arról van szó, hogy van egy alaprendelet, amely a WTO-t létrehozó egyezmény 1. A. mellékletében szereplő, a mezőgazdaságról szóló megállapodás 5. cikkének megfelelően úgy rendelkezik, hogy a behozatali vámpótléket a CIF-ár alapján kell kiszámolni, miközben a bizottsági végrehajtási rendeletben általános szabállyá a vámpótléknak a reprezentatív ár alapján történő kiszámítását emelték.
- 11 A kérdéseket előterjesztő bíróság szerint ezért az 1423/95 rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdése összeegyeztethetetlen az alaprendelet 15. cikkével.
- 12 Márpedig, utalva a 314/85. sz., Foto-Frost-ügyben 1987. október 22-én hozott ítéletre (EBHT 1987., 4199. o.), a kérdéseket előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a Bíróság – és csakis a Bíróság – rendelkezik hatáskörrel arra, hogy előzetes döntést hozzon a közösségi intézmények valamely jogi aktusának érvénytelenségéről.
- 13 A kérdéseket előterjesztő bíróság azonban úgy ítéli meg, hogy az a kérdés, hogy lehet-e ez másként olyan nemzeti eljárásban, mint amilyen az alapeljárás, amelyben kérdés merül fel olyan rendelkezések érvényességével kapcsolatban, amelyek megfelelnek olyan más közösségi rendelkezéseknek, amelyeket előzetes döntéshozatali eljárás során hozott határozatával (mint amilyen a fent hivatkozott Kloosterboer Rotterdam ügyben hozott ítélet) a Bíróság már érvénytelennek nyilvánított, az EK 234. cikk harmadik bekezdésének értelmezését igényli.

14 E körülmények között határozott a College van Beroep voor het bedrijfsleven az eljárás felfüggesztéséről, és a következő kérdéseket terjesztette előzetes döntéshozatalra a Bíróság elé:

- „1) Köteles-e az EK 234. cikk harmadik bekezdésében említett nemzeti bíróság olyan kérdéssel, amilyen az alábbiakban következik, a Bírósághoz fordulni valamely rendelet rendelkezései érvényességével kapcsolatban akkor is, ha a Bíróság egy másik, hasonló rendelet egyes megfelelő rendelkezéseit már érvénytelennek nyilvánította, vagy pedig – figyelembe véve az érvénytelennek nyilvánított rendelkezésekkel való hasonlóságukat – eltekinthet az előbb említett rendelkezések alkalmazásától?
- 2) Érvénytelen-e az [...] 1423/95[...] rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdése annyiban, amennyiben úgy rendelkezik, hogy az ott előírt vámpótlékot elvileg az [...] 1423/95 [...] rendelet 1. cikkének (2) bekezdése szerinti reprezentatív ár alapján kell meghatározni, és csak abban az esetben rendeli a vámpótlék meghatározását a CIF-importár alapján, ha azt az importőr kéri?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

15 Első kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EK 234. cikk harmadik bekezdése alapján az olyan bíróság, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, köteles-e a Bírósághoz fordulni a valamely rendelet rendelkezései érvényességére vonatkozó kérdéssel akkor is, ha a Bíróság egy másik, hasonló rendelet egyes megfelelő rendelkezéseit már érvénytelennek nyilvánította.

- 16 Értelmezési kérdésről lévén szó, a 283/81. sz., Cilfit és társai ügyben 1982. október 6-án hozott ítélet (EBHT 1982., 3415. o.) 21. pontjából kitűnik, hogy amennyiben közösségi jogi kérdés merül fel egy olyan nemzeti bíróság előtt, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles eleget tenni azon kötelezettségének, hogy az ügyet a Bíróság elé terjessze, kivéve ha azt állapította meg, hogy a felmerült kérdés nem releváns, a szóban forgó közösségi jogi rendelkezést a Bíróság már értelmezte, vagy a közösségi jog helyes alkalmazása annyira nyilvánvaló, hogy az ésszerű kétségnek nem enged teret (lásd úgyszintén a C-495/03. sz., Intermodal Transports ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-8151. o.] 33. pontját).
- 17 Ezzel szemben a fent hivatkozott Foto-Frost-ügyben hozott ítélet 20. pontjából kitűnik, hogy a nemzeti bíróságok nem rendelkeznek hatáskörrel arra, hogy maguk állapítsák meg a közösségi intézmények jogi aktusainak érvénytelenségét.
- 18 Az ideiglenes intézkedések kapcsán bizonyos feltételek mellett el lehet térni attól a szabálytól, amely szerint a nemzeti bíróságok nem rendelkeznek hatáskörrel a közösségi jogi aktusok érvénytelenségének megállapítására (a fent hivatkozott Foto-Frost-ügyben hozott ítélet 19. pontja; lásd e tekintetben úgyszintén a 107/76. sz., Hoffmann-La Roche ügyben 1977. május 24-én hozott ítélet [EBHT 1977., 957. o.] 6. pontját, a 35/82. és 36/82. sz., Morson és Jhanjan egyesített ügyekben 1982. október 27-én hozott ítélet [EBHT 1982., 3723. o.] 8. pontját; a C-143/88. és C-92/89. sz., Zuckerfabrik Süderdithmarschen és Zuckerfabrik Soest egyesített ügyekben 1991. február 21-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-415. o.] 21. és 33. pontját, valamint a C-465/93., Atlanta Fruchthandels-gesellschaft és társai (I) ügyben 1995. november 9-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-3761. o.] 30., 33. és 51. pontját).
- 19 Mindazonáltal a fent hivatkozott Cilfit és társai ügyben hozott ítéletben elfogadott értelmezés, amely értelmezési kérdésekre vonatkozott, nem terjeszthető ki a közösségi jogi aktusok érvényességével kapcsolatos kérdésekre.

- 20 Előjáróban meg kell állapítani, hogy még az első ránézésre hasonló esetekben sem lehet annak lehetőségét kizárni, hogy alaposabb vizsgálat azt mutatja ki, hogy az olyan rendelkezés, amelynek érvényessége vitás, nem azonosítható valamely már érvénytelennek nyilvánított rendelkezéssel, többek között az eltérő jogi vagy adott esetben ténybeli összefüggés miatt.
- 21 A Bíróság EK 234. cikkben elismert hatásköreinek alapvető célja annak biztosítása, hogy a közösségi jogot a tagállami bíróságok egységesen alkalmazzák. Az egységesség e követelménye különösen kényszerítő erejű, ha valamely közösségi jogi aktus érvényességéről van szó. A közösségi jogi aktusok érvényessége tekintetében a tagállamok bíróságai között fennálló különbségek magát a közösségi jogrendszer egységességét kérdőjeleznék meg, és a jogbiztonság alapvető követelményét veszélyeztetnék (a fent hivatkozott Foto-Frost-ügyben hozott ítélet 15. pontja).
- 22 A nemzeti bíróság lehetősége arra, hogy a közösségi jogi aktus érvénytelenségéről határozzon, nem egyeztethető össze az EK-Szerződés által létrehozott bírósági jogvédelmi rendszer szükséges koherenciájával. E tekintetben fontos megjegyezni, hogy az érvényesség vizsgálatára vonatkozó előzetes döntéshozatalra utalás, csakúgy, mint a megsemmisítés iránti kereset, a közösségi intézmények jogi aktusainak jogszerűségére vonatkozó felülvizsgálat egy formája. A Szerződés egyrészről az EK 230. és EK 241. cikkel, másrészről az EK 234. cikkel a keresetek és eljárások olyan teljes rendszerét hozta létre, melynek célja az intézmények jogi aktusainak jogszerűségére vonatkozó felülvizsgálat biztosítása oly módon, hogy e felülvizsgálatot a közösségi bíróságra bízva (lásd a 294/83. sz., Parti écologiste „Les Verts” kontra Parlament ügyben 1986. április 23-án hozott ítélet [EBHT 1986., 1339. o.] 23. pontját; a fent hivatkozott Foto-Frost-ügyben hozott ítélet 16. pontját és a C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores ügyben 2002. július 25-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-6677. o.] 40. pontját).
- 23 Az eljárás időtartamának csökkentésére nem lehet hivatkozni a közösségi bíróságnak a közösségi jog értelmezésére vonatkozó kizárólagos hatásköre megsértésének igazolása végett.

24 Ki kell hangsúlyozni, hogy a közösségi bíróság van a legkedvezőbb helyzetben ahhoz, hogy a közösségi jogi aktusok érvényességéről határozzon. Ugyanis azon közösségi intézményeknek, amelyeknek a jogi aktusát megtámadták, a Bíróság alapokmányának 23. cikke értelmében jogukban áll részt venni a Bíróság előtti eljárásban, hogy megvédjék jogi aktusuk érvényességét. Ezenkívül az említett alapokmány 24. cikkének második bekezdése értelmében a Bíróság az eljárásban félként részt nem vevő intézményeket felkérheti, hogy adjanak meg minden olyan tájékoztatást, amelyet a Bíróság az eljáráshoz szükségesnek tart (lásd a fent hivatkozott Foto-Frost-ügyben hozott ítélet 18. pontját).

25 Az előző megfontolásokból az következik, hogy az első kérdésre azt kell válaszolni, hogy az EK 234. cikk harmadik bekezdése alapján az olyan bíróság, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, köteles a Bírósághoz fordulni a valamely rendelet rendelkezéseinek érvényességére vonatkozó kérdéssel akkor is, ha a Bíróság egy másik, hasonló rendelet egyes megfelelő rendelkezéseit már érvénytelennek nyilvánította.

A második kérdésről

26 Második kérdésével az előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy az 1423/95 rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdése érvénytelen-e annyiban, amennyiben úgy rendelkezik, hogy az ott előírt vámpótlékot elvileg az ugyanezen rendelet 1. cikkének (2) bekezdése szerinti reprezentatív ár alapján kell meghatározni, és csak abban az esetben rendeli a vámpótlék meghatározását a CIF-importár alapján, ha azt az importőr kéri.

27 Az alaprendelet 15. cikke (3) bekezdésének első albekezdéséből világosan kitűnik, hogy vámpótlék megállapításához kizárólag az érintett szállítmány CIF-importára szolgálhat alapul.

- 28 E szabály alkalmazása semmilyen feltételnek nincs alárendelve, és semmilyen kivétel nem vonatkozik rá.
- 29 Az alaprendelet 15. cikke (3) bekezdésének második albekezdése egyértelműen előírja, hogy a kérdéses termék reprezentatív árát kizárólag a CIF-importár pontosságának ellenőrzése végett kell figyelembe venni.
- 30 Ezzel szemben az 1423/95 rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdése a vámpótlék megállapításához a CIF-importár figyelembevételét annak a feltételnek rendeli alá, hogy az importőr erre vonatkozólag bizonyos igazolásokkal kiegészített alakszerű kérelmet nyújtson be, és minden egyéb esetben a reprezentatív ár figyelembevételét írja elő, amelyet általános szabállyá emel.
- 31 Mivel az alaprendelet 15. cikkének (3) bekezdése a vámpótlék CIF-importár alapján történő megállapításának szabálya alól semmilyen kivételt nem ír elő, az 1423/95 rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdése ellentétes ezzel a rendelkezéssel.
- 32 Ennélfogva a második kérdésre adandó válasz az, hogy az 1423/95 rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdése érvénytelen annyiban, amennyiben úgy rendelkezik, hogy az ott előírt vámpótléket elvileg az ugyanezen rendelet 1. cikkének (2) bekezdése szerinti reprezentatív ár alapján kell meghatározni, és csak abban az esetben írja elő a vámpótlék meghatározását a CIF-importár alapján, ha azt az importőr kéri.

A költségekről

33 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az EK 234. cikk harmadik bekezdése alapján az olyan bíróság, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, köteles a Bírósághoz fordulni a valamely rendelet rendelkezéseinek érvényességére vonatkozó kérdéssel akkor is, ha a Bíróság egy másik, hasonló rendelet egyes megfelelő rendelkezéseit már érvénytelennek nyilvánította.
- 2) A cukorágazatban a melasztól eltérő termékek behozatalára vonatkozó részletes végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 1995. június 23-i 1423/95/EK bizottsági rendelet 4. cikkének (1) és (2) bekezdése érvénytelen annyiban, amennyiben úgy rendelkezik, hogy az ott előírt vámpótlékokt elvileg az ugyanezen rendelet 1. cikkének (2) bekezdése szerinti reprezentatív ár alapján kell meghatározni, és csak abban az esetben írja elő a vámpótlék meghatározását a CIF-importár alapján, ha azt az importőr kéri.

Aláírások